

De achtste dag

Onze Lieve Heer werd verkwikt wakker. De rust op de zevende dag, na zes dagen hard werken, had Hem beslist goed gedaan (zie MeerZicht juni). Goed dat Hij die verordening om rustdagen in te bouwen in Zijn Handleiding bij de Schepping (getiteld 'Boek') had opgenomen. De komende tijd wilde Hij het wat rustiger aandoen, meer van een afstand sturing geven en als coach van de mensheid opgetreden. Want vanaf deze dag waren de mensen aan zet. Hij wilde gewoon genieten van al het moois dat Hij had geschapen en waarvan Hij had gezien dat het goed was.

Nu, dat kon Onze Lieve Heer vergeten, want Hij moest vrijwel direct aan de bak. Meteen al sloeg iemand de hersens in van zijn broer, waren list en bedrog aan de orde van de dag, werden bloedige oorlogen gevoerd (vaak nota bene met Zijn vaandel voorop), en begon men grootschalig de zo mooi in elkaar gezette natuur te vernielen. 'Alles doen wat God heeft verboden', werd een populaire uitspraak op aarde. Men wist blijkbaar wel degelijk wat de bedoeling was, maar ernaar handelen, ho maar.

En dus greep Onze Lieve Heer een paar keer in, omdat het Hem al te gortig werd. Een aantal mensen las Hij stevig de les, een aantal probeerde Hij de goede op te sturen met advies en begeleiding. Zelfs was het nodig om Zijn prachtige schepping een keer helemaal onder water te zetten, maar ook hier leerde de mensheid niets van. Een samenvatting van de Handleiding, tien krachtige stellingen op één A4'tje, mocht ook al niet baten; vrijwel iedereen bleek die te kennen, maar aan de toepassing schortte het behoorlijk.

Uiteindelijk besloot hij om Zijn zoon naar de aarde te sturen om orde op zaken te stellen. Nadrukkelijk had Hij hem de boodschap meegegeven om de Handleiding te vertalen naar die tijd, want veel te veel bleven de mensen hangen in die oude, letterlijke teksten, terwijl die natuurlijk waren opgeschreven voor en door mensen die een paar duizend jaar eerder hadden geleefd, met het kennisniveau van toen. En inmiddels was er een heleboel veranderd.

Onze Lieve Zoon ging op pad en putte zich uit in uitleg, vertellingen en wijze raad, maar stank voor dank was Zijn loon. Uiteindelijk moest Hij zijn inspanningen zelfs met de dood bekopen. Dat er op basis van al Zijn uitstekende bedoelingen een nieuw deel aan de Handleiding werd toegevoegd, bood ook al weinig soelaas. De mens bleef volharden in den boze, bleef elkaar treiteren en beoorlogen, en bleef de aarde en al het moois wat daarop leefde stelselmatig om zeep helpen.

Natuurlijk gebeurden er ook goede dingen en de mensen die in de Handleiding geloofden richtten instanties op. Kerken noemden ze die. Helaas ook met alle gebreken die aan instanties kleven: procedures, handboeken, megalomanie, machtsverhoudingen, onderdrukking. En ze bedienden zich van alle middelen die voorhanden waren om hun instanties in stand te houden, inclusief TV-commercials waarin 'WC-Eend niet eens meer WC-Eend aanbeveelt' en het vasthouden aan de letterlijke teksten uit de Handleiding. Al rap waren het multinationals die uit waren op alles waar multinationals op uit zijn.

'Hoe goed die instanties ook zijn bedoeld, en hoeveel zeer nuttig werk er ook door wordt verricht, waarom houden ze zich nou niet bezig met de kernboodschap uit Mijn Handleiding?', zo vroeg Onze Lieve Heer zich af. Hij begon er toch werkelijk moedeloos van te worden. Op een goede zondag verzamelde Hij eens alle liturgieën en verkondigingen die de instanties bij hun bijeenkomsten op die zondag hadden gebruikt, om te zien of een analyse daarvan meer inzicht zou kunnen geven. Het viel Hem niet mee. Nog steeds bleken veel van die bijeenkomsten te gaan over het letterlijk interpreteren van de teksten uit de Handleiding. Exegese hier, exegese daar. Of men nog steeds een paar duizend jaar geleden leefde en de wereld niet was veranderd. Vrijwel nergens wist men de Handleiding, zelfs deel II niet, te vertalen naar, laten we zeggen, Europa of Nederland in 2017.

Onze Lieve Heer krabde zich maar eens achter het oor. Hoe zou Hij de mensheid toch zover kunnen krijgen om hun eigen handel en wandel in overeenstemming te brengen met de oorspronkelijke bedoelingen. En niet met de oorspronkelijke teksten, want die waren in een heel andere tijd en voor een heel andere doelgroep geschreven.

Er was nog veel werk te doen. Onze Lieve Heer ging vanavond eerst
maar eens overleggen met Onze Lieve Zoon.

*Gepubliceerd
MeerZicht Juli 2017*